

als seus companys de Solsona. 3.ª Conducta de la Junta Comarcal amb relació al Dr. Baixas.

1.er cas.

És evident que per la resolució de declaració de partit mèdic no delimitat ja, ha de procedir-se primer subjectant-se als acords de l'Assemblea de Delegats, la qual, en sessió dels dies 27 i 28 de Maig de 1922, que pugui aplicar-se al cas, va acordar que per augmentar una plaça de metge en un partit mèdic és necessari més de MIL habitants d'excés sobre les plaçes mèdiques que hi hagi al màxim de DOS MIL habitants; segonament, així acordar-ho la Junta Comarcal; i darrerament, la ratificació per la Junta del Sindicat.

Els dos darrers extrems, no competen en el present cas, per haver existit ja a Solsona tres metges, per defunció d'un dels quals anà a exercir el Dr. Baixas, cobrint, doncs, una vacant.

De consegüent, la Junta Comarcal, per pendre el seu acord, el basa amb l'existència il·legal de tres metges no podent-hi haver més que dos, fundant-se amb un cens de veïns líquid per prèvies deduccions que són precisament la base del litigi, ja que tant la Junta Comarcal com el Dr. Baixas concorden que el cens oficial del partit mèdic de Solsona passa de 6.000 veïns.

És necessari, doncs, estatuir la legalitat o no dels 1.840 veïns que dedueix la Junta Comarcal del cens oficial: alegant i certificant que són visitats per altres metges d'altre partit. Pot això ésser? Sincerament creiem que no.

I creiem que no, per quan es concebeix que si per l'engrandiment d'un partit mèdic hi ha d'haver a més de l'acord de la Comarcal la ratificació del Sindicat, aquest també hi ha d'ésser quan es tracti de desgregacions, a més que representen una agregació a altre partit.

Altrament, es virtualíssim pel Sindicat que això no succeeixi per tal d'evitar que interessos personals en perjudi de la classe general trobin manera d'eliminar veïns per la sola i esequita cessió de veïns a altre metge d'altre partit. Procedint així un o varis metges prèviament convinguts, anirien reduint el seu partit mèdic per tal d'amollrar-lo a les seves conveniències. No volem pas dir, emprò, que sigui pas aquest el cas de Solsona. Però, no podem pas permetre usurpació de funcions pròpies i inherents del Sindicat que són precisament la seva raó i vida, com tampoc deixar sentat en aquest cas un precedent que podria portar gravíssimes conseqüències.

Així, doncs, no tenen dret de subsistir les deduccions aquestes.

I atenent, precisament, a les pròpies dades de la Junta Comarcal que diu consta de més de sis mil habitants el partit mèdic de Solsona, és evident que forçosament Solsona és plaça de tres metges.

Neix aquí l'idea que potser tots tres metges no podran viure decorosament i haurà de desaparèixer un d'ells. Això no pot pas succeir si les iguals s'estableixen conforme als acords del Sindicat. Doncs, es-

tant assenyalat un mínim que es creu avui suficient, ja no hi ha cas. I tots tres hi poden viure i si el poble no les iguals cap altre metge, hi exerciria fent que tots tres tinguin el mateix mínim de sis mil pessetes avui.

Podria encara fer-se notar que un dels metges de Solsona que més apoya l'acord de la Comarcal, el doctor Solé, anà a Solsona l'any 1912, havent-hi ja quatre metges. I que cap d'aquests no existents ho són per abandó de la plaça, sinó per defunció.

2.^{on} i 3.er cas.

No obstant haver el desgloss en tres aspectes, és evident que el 2.^{on} i 3.er cas estan coordinants, que si bé s'observa certa despectiva actuació de la Junta Comarcal envers el Dr. Baixas no menys deixa d'observar-se cert desgavellament en l'actuació sindical del darrer. Tal com una cosa pot ésser filla de l'altra o viceversa.

Així notem com la Secció Comarcal celebra sessions sense l'assistència del Dr. Baixas. Com venim observant que aquest no pren la part activa de quant era metge de Pomerola, del mateix districte.

Per altra part, s'observa la campanya dels doctors Rovira i Solé envers el Dr. Baixas, fent apareixer quasi evident que aquest darrer qui sap si té en compte actuar tal com deslligat del Sindicat, malgrat les seves protestes. Res d'això per ara és provat.

No obstant si pesa en nostre ànim que mentre el Dr. Solé afirma que el Dr. Baixas quant actuava a Pomerola, en certa reunió va convenir en assenyalat la plaça de Solsona de dos metges, el Dr. Baixas assegura que en certa reunió de la Comarcal va acordar-se que Solsona era plaça de tres metges. Evidentment un dels dos s'aparta de la realitat. I això té el seu aspecte greu.

Certament la Junta Comarcal no adueix cap queixa del Dr. Baixas fora la de no acatar l'acord d'anarse'n de Solsona pel motiu d'ésser plaça de dos metges, i això sols no es pas cap greuge per assistir-li al doctor Baixas tota la raó, com ja s'ha vist, per lo improcedent d'aquest acord.

Però, flota en l'ambient certa lluita que es fa necessari aclarir, màxim quant totes les queixes formulades per la forma i manera d'igualar i visitar del Dr. Baixas, que segurament aquest coneix, no perxò han sigut per ell refutades. Altrament potser si que inconscientment pot ésser instrument de pressions de política local, que el Sindicat no deu ni pot consentir de cap de les maneres.

El metge com a tal té ja la virtut de la seva professió i la força única, exclusiva del Sindicat, i deu sempre refusar tot altre ajut per poderós que sigui amb tal que pugui cabre la nebul·losa que demà pugui resultar lligament per afers distints dels de la classe.

Així és que creiem necessari aclarir-ho, obrint la consegüent informació i que aquesta ho siga precisament per la Secció Comarcal a la qual ha de subjectar-se incondicionalment el Dr. Baixas, màxim quan aquest